

Glósur frá námsárum á Íslandi og í Þýskalandi, 2 af 6

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Réttarfar – Dómsmál

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 6

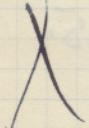
©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ef henni vegna embattisfartar : lögreglanum -
dómeni sinni getur teknit sott fring. Á þeim söknum
má þó aldrei líta meira en hálfin mannan
miði býjanfringa. Vænulegan embattisannur
verða teknit naga heimild til at fella miðan býjan-
fring, heldum en ^{ennum} framt, embattisfart : lögreglu-
mundani, sem hér stodar at bera fyrir sig.
Um "embattisfart" verður teknit teknit, þó at
dómeni ferfi t.d. at fara um þauptat sinn
og framkvama þar lögetagardir, ^{þat er ófarið} en, framt
verður teknit ^{völdi} teknit nema dómeni ferfi at fara
áthvarf ut ín þauptat þeim, sem henni á heim
i. Ákvæðið bennur fyrir ennum framt býjan-
frögðum at heldi, sem sjálfrum eru systru-
num, og hefa gagnið annat lögreglumundani
under sín en þauptatnum.

Um þauptata skal helda manntalsþing á
þingstæti vethver : fring hér hvernir. Þingstætin
hefa verið ákvæðin af framkvæmdanvaldina,
(dómenismálaráðherra), og hefti það aflaus. Þing-
stætin verður teknit fluttur inn þegar vathvera.
Manntalsþing skulu heldin einn sínni á eini eini
og verið lefður. Það dey. l. 18.-19.61 skulu þan byggja
14.-15. áta 16. júní ár hvort og skal þeim hafið
15.-júlí ár hvort, nema sínstæðan aðstafjuð hafið.
Þessi þing eru með sigrarsvánum. ^{þarf} Þau fólk með =

Ferðar dómormálar og þingbíuninga s.kv. 7. gr. f.
 30.1928. Þetta er einn regnulega dómþing i þing-
 hóli hvernir er frammið lögbrotið, en auk þess
 getur dómormálarinn hevva ^{s.kv. 7. mei. 38. gr. einkaufl.} ákvæðið, at regnuleg
 dómþing skuli halda : einstökum högrænum
 dómum eða þingháum oftur en einn sínum á
 ári, þar sem þarf brefum, og skei henni fyrir
 í hrír hevnt svaði. Skilt þing að vist eiga
 at halda í hinnum sama þingstóft og næstu
 talsþingin, og um um ráðherra eiga at til-
 teka þaum tíma, en þær séu heldur a.

Borgsýnilegt er, at alls-einkis ófultmægis
 er at halda einungis eitt dómþing á ári
 til þess at hika af miðum, og jákvæl þó
 at regnuleg dómþing verði sunnudagur utan
 þampstóta fyrirskipt ~~(eftir)~~ tíðan, en nýjög
 hefur, at þær ein náði. Þessverga segir : l.
 mei. 38. gr. einkaufl., at : högrænum dómum
 utan þampstóta skuli hengja umhildómþing,
 þegar þarf að vist og á þeim stóti : þinghá-
 lífssíði, sem dómari ákvæði hvernig sínum.
 Dómari skei við um þarfina á því at halda
 skilt þing, en þær er fyrir hendi, þegar dóm-
 mál þarfust afgerðslar. Ef dómari tekur þarf
 á umhildómþingi ákvæðun henni ekki einungis

41.

Stadum, sem fengstskuli heildið á og er henni
en statavalið skuli bundiun við henni reglu-
lega fengstaf, þó at henni heinsvegar verði at
halda sér innan fengliannar: vali ains, heldur
tiltíðum henni einaig deg og blukkenstund, en
fengst skuli.

Skr. 3.-máj. 3d-agr. einlemb. eru fengleif-
bari: utan hauptstaða og: þær frá 20. des. til 1.
jan.: og frá þálmarsunnudegi ~~til~~ annars: næstan.
Í hauptöfnum getur dörmála ráð llevra sun-
fremur ólæret=5 fengleif: ~~[Mynd af fengleif]~~ 1-1.
mánuð: ó annars. Í rannsóknar skuli dörmá-
laþefnir: fengleifum, sem ekki mega bita, og
þær dörmari þá virði, hvort sér sé eti ekki,
og er dörmaskrifin gild ^{en megar tiltekt}, þó at: fengleif:
ré framkvæmd, ^{en megar tiltekt} sér ekki að fengst skuli fram-
kvægja með loft-leigum brata et að tilra skuli
til fyrsta fengs osfro., þær at þá er miðat
vit, at feng sér alment hæf.

Um fengsöld lastaréttar [skr. 12. ag. 11. 1935.]
fengsumar

II. Það hafi lengi þótt ein heilra fræg-
ingum fengs að þa ríðarferi, at dörrfeng varí

at sunn meðin heyst:
 heit opinn berlega. Segja má, at fætta sé og
 óslreglan sker. ^{39. gr.} Þar kemur málal. En frír
 reglan eru hér í gosan undantekningar, ennar
 afvislaðar eru að voru miðstær vitræst-
 vile, sem e.t.o. er ólykjavarnilegt at taka
 tilbít til, en hér er nöflaus leysir at
 leita ráða í alfr. mikilvægar atvist. Frír
 atvist, sem hev hafa grunntvallen fyrirvinum en
 hér, hvort dómþing er heit: fengheisun,
 og öðrum heisun, sem höfð eru til al-
 menningarsvota, ða hvort ainstokun með
 líjan heis sín til fenghældar.

X
 X

Í fyrsta tilfelli eru enn þó afvislaðar en
 einar, sem heimila afbrigði frír frír með
 reglan, at dómþing skal hengja: hengunda
 lejst. Þær ást at ein, sem hev koma til
 gosina over ~~fengst og leysir~~ ^{fengst og leysir} óðra atvillanna. Sker.
 Þær sigrist dregt at hengja fengið fyrir
 hættum degnum, ef atvillor koma sín saman
 um at óskar þess, og vistast þat þá ekki
 skilt a mál, þó at dómari telji óskina til
 afvislaðar, einum eftir bætin, seta allir
 atvilljan koma sín saman um hennu. Þa
 skal og hengja fengið fyrir hættum degnum
 ef dómari telji ^{þat} hentara vegna atvillja, vísar.

ðóðra almenning - heyrir manna. Þegar eru standar á
gata upptökum at lokunuminn fyrirst komið frá
dómarva sijallum, öðrumur levorum atiliðin, vitsmunude
e.t.v. Lundum
þjórnarsvæðum, sem eiga at gata almenning -
heyrir manna, en það er dómar, sem súðarlega
sker inn um þetta og óskar kanni aðra það með
fornleginum in slætti, og kannan það ákvæði
at þei eru vinstri eimur til greina, ef aðildan
þykir lokunuminn er samhlyða ósk atiliðanna.
Síðla lokum með aðrænum kanni til greina :
borrusfláttan í málum og öðrum skilum mál-
um, þar sem mejög verði um einbeitilegas manna,
en getur aðrættað at vitar vit. ~~Leggspjöringar~~^{ef fléini mal en} eitt með tekin
þykir lokunuminn og óskar það at tilgreinast
ákvæði það ~~leggspjöringar~~^{leggi á sama þingi} vitar með ókvæði
almenningi eta einstökum mörumum at ei feng-^{um hvert það}
sel, ef vinstri þeirra kólfir til krafðarnar feng-^{at af fyrri sig.}
friti, eta meðan kannan annars óssurilega fram
vit dómarva eta ótra. Þær eru vinstri vit það, at
sabancifriti gefi vit af fyrri sig dökki eftir til
lokunum, en framkomma einstaklinga eta al-
menningas meðan á vettu heldi standar með:
dómarva til þess at tilloka þa. Þetta fyrri-
máli var einnig til atiliða málins, því at :
X. með þeim ákvæðiin vitarleg, en þær verða fyrir
© Borgarsjálasafn Reykjavíkur

af þeim er heitt um fát. Skr.þær félur með
sægjanda miðum, af honum verður vísat inn
þingset al þessum sökum, ~~at~~ en af vengjum
verður fyrir þessum, getur ~~sægjandi~~ ^{sægjandi} þegar:
stæð hrafist döms: miðum, einungis fát
þó liðgerð fyrir.

Ef þing er hitt fyrir heftum dýrum vegu
ein hevna heppunum ainstaklinga at a fess
opinbera, sem fyrir að ófá verndar verð-
ir, getur stundum stæðst að, at þær
heppunum verði eigi megalaga verndad í
með lokum: um einni, vegna fess, at þei,
sem frátt fyrir heva tiljota at vera vit-
staddir, eins og t.d. að iljan, málflutnings-
mann og vitni, skyri opinberlega frá þei.
Sem að ófengingin er aðstæð. Til að vísu hóf
að þessu er dönnarva heimileit, at bannar, at
vitlögtum allt at 1000 króna setnum, mennt
at þegarí vefsing liðgi vit aftur öðrum lög-
num, at skyri opinberalega: orðum eto
að annan liðt, (fari fari, samb.) og en þa
t.d. að vit teiknumi gær, frá þei, sem gerist
i þinghöldum, sem henni hefur ákvætt: at
hella staki fyrir heftum dýrum. Þær gildst
en, at þetta ákvæti: að deki vit, fó að al-

menningsi hafi verit visat ein fengsal vegna
truffunar á fengfriti, og heyrir er at dömeni
heit: feri, þó at fengsal hafi verit lokat, ef
þat er aðstært skur. Ósk at tilhja, en dömeni tekur
hann hafa verit tilfniðslosta, þó at hann
verði at blita kenni.

áinstæðum

^{þ. 3. mey. 39. gr.} Þið ósíðkappaði meðun lígur hús ein til
fenghelds, getur kenni, bannat óvirkomandi
mönnum að gagni at feri. Um fær feng, sem
i áinstæða manna húsum eru heldin, heit:st
fenging ut eftir óvirkomandi at vika, sem ei vilji
hinsvæðanda, við fær spissástæðu, sem alveg
eins: fessum tilfellið eins og í örum geta
vætit feri, at fengi ic baldit fyrir hukum dígi-
num. Etla mi, at hín vegrleger feng, f.e. bojan-
og manntalsfeng, verði heit á opinberum feng-
stæðum, a.m.b. afirleiti, og virði at dömesmála-
væðhenna fengar kenni ákvæðum fengstæðum vera
skift at take tillit til fessa. Auksafingar á-
kvæðum feri að móti dömeni, lever heldin skuln,
og er kenni, að mögulegt at agra ákvæðin
um opinber fenging at miðlin heit: at
utan ógvunstaf, ^{þar með} feri at ákvæða, at fær sín heldin
i húsum áinstæða manna. At vettu lagi heit:
feri fyrst at setja: einhands fagrinnslu, en skyldi.

dómarar til at hælda feng i húsum, sem t. f.
ámenningarsötu eru at hæta, ef þess varir völde-
rið lestu. Það frátt fyrir vörtum beins fyrir-
málaðis um þetta sigrist dómarar heva at hæta
rit better, þó at vitarklega hefti verit aðskilegva
at bindandi réttarregla: þessa að hefti verit
hevenn orðum sett. - Ef dómarar spældur feng
t.d. í einþáhlögum sínum ða jafnvel á
ambættisstjórfloðu sinni, sigrist hevna helpa
soma rétt og aðrir einstaklingar, en húsum
váta, til þess virðast arlaus og að þær
á tilfara völveran á statum, at hanna óvit-
kamandi mónum um að ganga at feng heldi-
mer. - Augljóst er, at heimild dómarar til
at hanna at slýra opinberlega frá fui, er
gerist: fengheldi, getur aldrrei að vit, ef
ámenningi er hannað að vera viðstöðnum
ef þessum sölum, þó at hún geti vitarkle-
ga að vit sinnig um feng heldi: ein-
stakara manna húsum, ef dómarar áberats,
at þær skuli vera lokat vegna einþenna
þeirra hegnarins, sem varrda á skei. (Auglj.
39. av. einþau).

334:

Ríttarvæður. - Ríttarbolur. - Ríttarskrifur.
II Um fengsluverðals dómaraspliðsins

48.

ðaði fylgja heimstórunar umbathi: til afnota:

umkarmánum regin: 1. maig. 47. og. umkarm. og
vist til leynir.

Hæðan heimstórunum eru fengnar spillingar

fylgja umbathnum þeim og afsls- og vetrarhl-
bukum sín sem regin: 1. - 30. 1978. Enn-
fremur hafa færri sömu umbattið meiri
resballata notariabók, þó at þau stórk
meiri til hengi frum þeim umbathnum.

hætt er at agta
þess hin at umbathi
sin lögrejstjóri
: þær eru sigt
þóf a at fylgja
umbathnum lík
og dinnatýl.
til með endum
fyrstu málaum, Þó
þófum nöruum
en fengin, skr.
1. maig. 47. og.
umkarm.

31. maig. 1978
bóðum hættan-
réttan taldan.

* aftir 8. th. 1. maig. 47. og. umkarm. er sagt
þóf þóf hætt: dómusmálabekurnar áðu
ritat og nægir at vísu til þess. Þóf en
valdeurst, at mi sem áður skal vita þóf,
sem fyrir vötti: aginst. Þóf þóf: feng-
bekurnar sjálvan, en sigr á þess blöð til
at innrita þóf síðan: fóður. Ríkissjóðun
leggur þófum þessan til. Þóf sláðu vera
fölkurthar, að gagnundregnar og innriðingar og
löggjötur af dómusmálaráði meistrum, sín. 1. maig.
47. og. 3. ma. 4. maig. 47. Þóf vita dómusmálabekum
sigt og gagnundregnar og vita hvernig blaðsíður
at fullur. Ef böldum þóf at leidvitta skal strika
efr honum, en hærði skal ait ne gera ólærislegt
met öðrum hætt: þóf, sem böldur en, og ar þetta
skewið til þess frekar at koma; veg fyrir
falsamis. Síðan 3. maig. 47. og. beldur heimstórunar

47.7.

X

áta fulltrini heins dömsmálaþakunum. Þóttir
sem átvar ar þó dömuva heimilt at býta
skrifara sinn vita vitur eftir sem
fyrirslóðan dömuva og a heins ábyrgð. Að tilgjón
skulu undirrita þat, en hversju sínum leifar
verit bökst um mál, ef þat leifar at geyma
skuldbundiðan skv. borgaralegum lögum.
Svo mundi t.d. vera ef sátt varí gert fyrir
vætt: éta ef at-þið afslæð: ein þar bröfri
sínum. Hins vegar er ekki ekert til at
at-þið undirrita: bókum, sem atvins lefa
at geyma gjörhüssingar dóm skapa at-þið
svo sem samþykkti um frest éta laín
málsstýrja, bröfum at íthistum málsáðum
mátkundi osfyr. Um þetta er bókum, upp-
lesir og stóð fest af at-þið: áhengir fyrir:
vætt a teknis vera full sönum. Dömuvi
og fyrirvottar undirrita at teknis fyrir-
haldi: einn legi alt þat, sem þar leifar
verit bökst, en undirrita ~~fest~~ ekki. Skráðek-
lega bókum hvers einstakars mál.

X - - - - -
Sagða mi, at aðgjöl þau, eina: málina
lögð fram: dóm, verfi: i værin nærra blut:
af bókum: þau. ^{þær þær} sagði í 43. sp., at
þau ekki meðja: áframhaldandi töluvöt,

hverju mál, og skal domari votta á þau um framleininguna. Þvíjöldin eru eigin dómstólsins, en meðan á meðfert málssins standur með líra þau atíljars, t.d. einnig gepratið laðars, sem þau heft = fráum. Atíli að eru þó komið = veg fyrir, at dagar sé leinat með að þau haft með því að leggja flári en eitt enntak fráum af því óða (með því) að lita afturit, væntanlega stafast, fylgja. Eltis óð domur hefur verið kveitum upp í mál, skal domari fái atílyja, t.d. þeim sem dagar hefur left fráum, fráumrit af fyrstu hóðun málsskiði sínar því, at stafast afturit af næstskýjulunum, af atíli þarf fráumritsins til til sömunar við sínum annarsstafað. Ef aðgundi skilar ekki ókun líðum málsskjölum, án að mál er tekið til dóms, skal hefja málit, nema dagar skifti: aðgjánlega ekki verulega mál, og skal domari sín þvert, svo se fyr, at að tilgjarni komi sein saman um inniheld laðars. Ef verjandi skilar ekki líðum málsskjölum, skal doma málit aftur bokstum bröfum aðgjanda, nema fyr skifti: aðgjánlega ekki verulega mál, at að tilgjarni komi sein saman um inniheldit.

Þegn lögmálum ritlunum er domara skr. 344

skyld at lata vitkomendum, f.e. þeim, sem sýgt
gata fram á, at þeir hafi höglaða hegsunarum
at gata, : tó stálfest aftrúnt um dómarsmála-
bókum og meðalegjólkum, f.á. um dómarsagnið
: heild sínum, innan hefjilegs tíma og óbrey-
sítan en fremmar vitkum aftur at aftrúnt
þefun varit heft, en vett er at berfjart
vitkuma fyrirfram aftur þeir, sem dómari
áthar þær eru upphafet vitkuma eiga W.-gr. l.
64.1917. Þat vartar setkum, ef aftrúnt eru
deki af henni líkin á réttum tíma, og má
þá heita áhrifum 34.-gr. Það er um dómars-
törf at reða og tiljöta þeir öll fyrirvara
34.-gr. at koma til græna, og þá einnig
um skattabóta skyldum dómara, ef aro ber-
meðin, en met tilvísun 44.-gr. til 34.-gr.
en um eikum að vit fíkist: 3.-agr. 34.-gr.
þannig at setkum í henni dómara fyrir
of sínum afgreindar er aftrúnt: megi koma
fram með þeim, s.k. 199.-gr.

Styt Nig. gr. 15.-gr. A.

Dómara:

Stytjan dómara:

Abháðan dómarsmálaþekkti

I. Þannanum með meðundurhárt dómarsmála-
vitkum s.k. 199.-gr. II., dómum hinn a

X

52 : aldurungs i einkamála
vegulegan hevatsdómarar. f. e. eyðilemannur, býjan-
fögrta og lögnmann. Þær taka leinir inn tilis-
njöt: sér. leinatögnum, sér. inn frøpt (þ. 541)

b. 49.1911 um býjanfögrtaum á Síðufjörði, b. 67.1928
58 um lögnmannum: hevjavitki, f. 148.1928

54. sér. b. 23.1936 91 um býjanfögrtaum á
Nordfjörð: og b. 71.1919 911 um óðra vegulega
hevatsdómarar. Þifugri taka þessir meiri aftur
þifugnislögnun, og eru þat b. 51.1921, sem þær
um gildar, sér. f. 1. og 3. maig. b. 2. aug. b. 16.
1932 um alþjóðutviggjingar, en framkvæmd
þessarar fyrirvara er með b. 49.1936 frentat til
1. apríl 1937 og er sagt, að: vatið sé at breyta
þeim. Skrifstofufé taka vegulegar hevatsdóm-
arar eftir þær um sethunn vegum, sér. inn b.
86.1933 um þá alment og 8. gr. f. b. 7.1928 um
lögnmann. Hildissjötun legger þeim til með-
synley skrifstofugjögum. Í Gangstöðum skulu hinna
vegulegar hevatsdómarar hafa skrifstofu: kenn-
stofum, enda þótt þær hafi jálfirframt lögsögn
: fleiri lögsagnar um dómum, enna vatið hennar
kvæði: öðru vísu á. A umarrtadur getur vatið hennar
ef ágreininni gerir nís ákvæði: umbætiskvæði
hevatsdómarar, at þengum tillögum líhetlu-
sigandi sýslusafduðar Óða síður nefndu. Sér. 31. gr. umkv.

53 b. Þóruð erum á eftir III. á s. 53 -

Ef hestareðháðarðómaríða dómarrar vilti sati:
miði velur dómarsmála röð hevra, at feragum til-
löggum dómarsins, einbeamus kennara lagabætihá-
skólares et a einlænum meðal hestareðharwálfhef-
ingarmanna et a einlænum hevatsdómara, sem full-
meðgjafi skilgyðum hestareðharlaganna til þess at
verva skipatun dómari: hestareðhi, og virðist
fessi krafð einungis nái til hennar sitastrengurs,
f. e. hevatsdómarranna. Þáum ferum mórunum er
slegt at taka við hesturinn: dómum. 3. maig. 1.11.1935.

Ef hestareðháðarðómaríði forfallist et a sati: hauð verður
laus af öðrum dökum dökum, ky velur fyrir dómarsmála-
röð hevra, at feragum tillöggum dómarsins, ein-
lænum kennara háskólares til at taka sati:
dómum, þar til henni megrulegi dómari tekuð
þar after sati: et a þar til myr dómari verður
skipatun, 4. maig. 5. og. 1.11.1935. Sjálfsagt er
kennara slegt at taka við síðari setningar
sem ethver dómari debi situr en sunn setudómari
ska. 3. maig. Hestareðhar ákvæður þórum
^{þaragagnsdeildan var}
leidandi dómarrum fyrir hvert mið, en þær teku
bætt: dómri et a innstundi: 5. maig. 5. og. 1.11.1935.

X

Ef reglugerðin hafi átt sér máni fyrst um
þegar afsetningur af embætti: Óta undst þannig
at embætti hefur þarf at ráðstafa til
þróðabirgða setur dómumálaráðherra
mánum til at gegna því um standarsakir
og en þá takað ^{lestur af þessi erindi viðskipti} um allan dómarráð.

~~þegar~~ hér um reglugerði dómari hefur
hinn vegna viðit dómarsæti: i einstöðum með
t-d-vegna þess at henni er ófili, en skyldum at líða og myr.
Setur dómumálaráðherra dómara til at farn
með og danna þat með, og en sá dómari
hallaður setur dómari, slv. 1. megr. 30. gr.
einkandi. Slv. 3. megr. 30. gr. greitir viðskipti
sjóðum at:5 þann lestuðum, sem leistur af
skipun dómara sem setindómara Óta seí-
stakels dómara slv. 1. megr. 30. gr. Skiftir
þær ekki meði, þó at setindómara þurfi at
skipa t-d-vegna spess at hinn reglugerði
dómari þarf þurft at vifja vegna of mikil
skyldleikur Óta legrida vid at líða, at líði ófengi
at síður at vera ófæruður af skipun setindóm-
arans, enda rígrist þat tilhengast, at allir
borgarar eigi jafnun rétt til ófengis dóm-
ara, ^{þat var aldein með ófæru meði en fersk} en ~~borðum ófæru~~.

II. Úr skípunum sérðómavarnna : landmárljá, vett-
væng og áreiðar, lóðamárljá meðum : heystjórik,
sjó- og verslemanðom; sáttarupldomárlum, eyði
og grífasts; domi og landsdomi megin at vísar
til feldsins sem um fætta er sagt, þen
sem þessi sér með fætum eða ófætum vaddar.
Hér skal einnigur meint að fæt, at höggreglu-
stjórið : meðbreynum lempumum skípu nái
stjórinum, at ferumum til höggunum bleit ateig-
ðar. f. 12.1.1934 51, b-14.1934 51, f. 16.1934 51, b. 40.1935 51
audi hreyfusafuda. [þegar hér er tekt um
virkastjórinna meint að vit dómaválfarið hev-
vudirrit: skípumárljóf, en eftir v. en fæt vát-
hverrafundur, sem aðkvæður hefur ekstum eigi
at fá.]

III. Stornugur, með meðvindurkraft dómavála-
rfarherra, skípu dómavaðarstjóri, 4. apr. 1. II. 1935,
en aður en skípuminn fer fram skal líta
um saqjan dómavars um dómaválfni 36. i. f.
sos skal og aflaus taku miðst til með fætum í
vátþverrafundi, slav. síðurum megr. megl. b. 4. 1934.
Hann bestarstjóri dómavaðar eða ákvæðin: 10. apr. 1. 7. 1. 1935.

Slav. > 53-6.

525.

A. Almennum dómaválfjöldum:

I. Þróungr: bokimur.

II. Almennum skilgyrt: til dómaválfjöldar

þessi:

D. 135-141

slim - wavy leaf

1. Alder. Sver. 1. fl. 32. gr. emball. mā sugar skips. ^{slim-appleleaf} ^{dark green}
fast dörrvarvst - "mena kann si 25. cirka ganska färgen
kvar en delat men fast dörrvarvst - ~~redorange~~ men cir-

"fost dómarsæti": Um fessa meðum meðan fari
stofnunarsjóðs 1. júlí 1935 kemur línsvegur til sveitar
átt fari séðu Hlöðuvörus gamlið [Sjó- og verslunar- um þa]
Jónas meðan stórhús varar a.-m.-la. 30 ára eftir aldri,
Hlöðuvörus síðan, Hlöð dómarsæti: Landamarkjameðum : X
og ákvæðir og veltvangsmeðum stórhús sker. g. og
Hlöðuvörus 1. júlí 1919 verar „Löggráður“ sp-a.-a.-m.-la. Hlöðurs sagðdararsjóð
gamlið, löðumarkjardómarsæti: Reykjavík, sem er
vísa en skiptir til óákvæðins líma, en getur líði

engan vegum fallið undir áhr. 32-ag.-árbændl.

samt

bíta, sem tillega sömu reglan og fáðið eru um en-

bethús með alment, þær sem : l. 35.1914.

vott segi, at um óhef : (stabilitet) gildi sömu reglan og um

en almentur betta reglum, og fáða þær a.m.l.

óhef : meðfylgja heimildómarar, sér. lausar, og mun hæta bæti

at vera 15 ára gamli. Met spri at með dómum eftir

: pro fastadómi og segnoldrétti : eru jafnframt

a.m.l. at it : hvernig fyrirvara

þestriðir meðin, þa tilgötu þær annastund

at hefja fullmælt 15 ár eða lengur lögaldurs-

lengthi, sér. lagar. 16/l. 16/l. og annindisar. hunda

Aldurslistarmark l. 27.1935 löristkunnum l. 1/7.1946. Sír stakar dómum eftir

hun til segir og alment og meðfylgja notendum

2. maig. 30-ag.-árbændl. Bíta sömu aldurs-

reglan og almenning, meðfylgjir heimildómarar,

f.e. fáða a.m.l. at vera 15 ára gamli,

2. maig. 32-ag.-árbændl. Settur dómum [og

hins vegar og tilhörunar os.s. meðfylgja]

með fó til braðabringða [og f

reistaklega standur a verha megni en 25 ára,

en 11 árs verða þær a.m.l. at vera

þær sem þær megi at vera lögráðir, 2. maig.

32-ag.-árbændl. sér. 3. fl. 1. maig. 32-ag. Um

setthannum sér dómum gildi óskert virktum

um alri skilyrðum

megin at öllu at vís til fess, sem um þá var

áður segt. Dómum eftir : landsdómi verði

at vera 35 ára mesti og eigi alvri en 60, 1.

11.1905 45 a. Hest andháðum eftir a.m.l.

30 ára gamli, l. 11.1935 6. gr. 1. maig. 3. fl.

© Borgarskjálasafn Reykjavíkur

eiga mit alment og sér-
stak óhef, at því lyki
síða ekki er meðan
skrát

Um framan greinda
með domendum gildir
aldurslistarmark l. 27.1935
dok. sér. 31.3. megr.

14/7.38.

Aldurslistarmark l. 27.1935 löristkunnum l. 1/7.1946. Sír stakar dómum eftir
hun til segir og alment og meðfylgja notendum
2. maig. 30-ag.-árbændl. Bíta sömu aldurs-

reglan og almenning, meðfylgjir heimildómarar,
f.e. fáða a.m.l. at vera 15 ára gamli,
2. maig. 32-ag.-árbændl. Settur dómum [og

hins vegar og tilhörunar os.s. meðfylgja]

með fó til braðabringða [og f

reistaklega standur a verha megni en 25 ára,

en 11 árs verða þær a.m.l. at vera

X

56.
en ekki er teknit, at setndómmanar : bestættit: eftir
eftir dómmanar fer, þarf at vera evo gamli,
og þær eru : stöðum heim, sann varadómmanar
skulur til eru í. [Eftir ^{teknarla leggðileikar} um fyrirvara] en at veta
mein heim fullnáður 21 árs aldur, en
bestættar meira fyrirvara meira ~~og bestættar~~
síðan fyrirvara at vera a. m. b. 25 ára gamli.

Setta segjast
þó ekki meggja
um hérat dómmanar
síðan. 3.-maig. 1935. af.
1.-Máj. 1935. fyrir at um
há er sagt, at þær
þarf at fullnægja sér
síðunum til at vera
skráðar dómmandi :
bestætt, og þá minn
vera 30 ára.

Að meira kennarit
síðan fyrirvara reikil:
bestættar dómmanar, leggja
dómmanar en í setri mitum
dagana en í setri mitum
dagana. 1.-maig. 30. af. 1.-maig. 31. af.

2. Hæfilegundaleg og líkamlegur breyst: til d. kennara og
at meðan æti: ægat dómmanar stöðu, en krefist til. 1.-maig. 30. af.
um alla því, en ^{almennum} [fyrirvara] heit at dómmanar störfum
segja, hvort heldur sem fari dómmanar, eftir dóm-
manar éta setndómmanar evo og um seintaka dómmanar
síðan. 1.-maig. 30. af. Um bestættar dómmanar gildir
fetter aeg star. upphafi b. gr. 1.-maig. 1935. Síðan. hev og
um líkamlegar dómmanar i Reykjavík 1. 35. 1914
[35]. Það fessi reglu blýtur og at gilda annars
um dómmanar, þó at ekki sé til skilt: hversum
miðtökum lögum, síðan t.d., at enginn er skuldu
til at teka at sín með dómmarstörf : landamerkjá-
og áreiðar- og vettvangsmálum senna henni sé
heill og brautur, 2. 41. 1919 § 9 og 16. Síðan og ^{kvöfluna um}
námlætti segji "stáða flestir lögðust jörvarna :
baugtinnar. [Skipunarvaldshit blýtur best: at
ægta þessa, en fyrir skipun meiri um dómmanar
og lita í því hin, at þei meiri sítji ekki!]

dómarsat: sem næst hafa þessi tilgreint].
 Þar 1. maig. 35. ár. einleauð.

3. maig. almenning, vegulega hevðað dómara, setur
 dómara, eftir dómara og seintaka dómara Þar 2.
 maig. 30. ár. en sin kvena gerð: 3. til 1. maig. og
 1. maig. 31. ár., at þær sé lögnáttir og hefi
 fórust: þjón sínus. Um ~~þróðumánum~~ ^{settu} ~~lögnat:~~
 dómara fóru fragnar meining: ein almenning
 tilgreint: Hl. ós. Þar. framkvæst, en annars
 higgur: fóssur, at dómari má lewoki vera
 sviftur sjálfrat: né fjármáli, og skiftir blí
 mikil hvert fjármárisvifring lefur verit gerð
 með dómri Þar 1. ko. 1937 en með innstundi ræt-
 herra Þar. 1. maig. 49. ár. framkvæst. 135. 1935,
 en síðan nefndi hættu við náði ^{autvítat}, nærmast
 komu til um dómara. Það skal meðan og hefi
 fórust: þjón sínus, en: þær mun fæst þat
 at sái, en hin kona en undir gjaldfornskrift-
 um, fultmargindokar tilgreintar eru í lokasömu
 frá þei at vanta dómari meðan seo standur.
 E. t. o. verða meðan borgarsethir fyrir skuldir
^{lunni} og tölkin falla undir þat, at þær ein svifti
 fórust: þjón sínus. Þannum eru heilagur
 og seintakstugur þórs, sýnið a. ö. l. Þeki
 til hoka meðan frá framkvæmdum dómara
 töðum. Um hættu réttar dómara gilda sömu

X

megin og um heimatsdómarar at færir leyt-, hafi.
 Þau og um vefs dómarar færir sér. 3. maig. 5. gr. og upphaf 13. av. áðra en legð. kennara, sem hafa
 b. gr. upph. Samar ^{um lífáttum} ægrikt vera um löðamerkjaldómarar römu reglum og ansetthi-
 sinn alment, en al-
 færir um heypit at
 hafi sinn legpið at
 hafi sinn legpið at
 en lögráttur verða færir
 at vera.

I. Reglugerð, f. 35. 1914 35. Landamerkja- og áreiðar-
 og vettvængsdómarar fyrsta sér. q. sér. 16. gr. 1. 41. fjarlægð fjarlægð, og
 fylg erinnaðis at vera lögráttur, og skifti
 þó ekki mál, hvort færir hefja fjarlægð: etta
 deiki. Sjö- og vershennar dómum meiri skulu hafi-
 vera lögráttur og fjarlægð ráðandi, f. e. hafa
 fjarlægð: fjarlægð: framan aðeindri meirinaga-
 sónar. 201. gr. einhund. Um meidómar meiri: profeta-
 og augnadalrætt: ægrikt heit römu gríðar og kennara
 legudeildar. Landssjóðum meiri wa ekki hefja miðt
 fjarlægð, og er meid fari orðalegi að mið miðtakara en
 mið munci ~~stóli~~: fari felast, fari at meiningin
 en at hafi missir færir, sem vit miðkellum fjarlægð:
 og missir fjarlægð: meirinaga 3. 11. 32. gr.
 einhund. Í tildeki meiri fari at vera landssjóð-
 um meidómar meiri gildir um freminni en einstaka hafi, at fari megi ekki hafi
 meiri. Freist af meidt op ekki meint hvort spáður goldið styrkum eða fengið
 ekki goldið á hennunge 1. 11. 1905 35/4

4. Óflekkar meirard. Sér. þat. sem: hólkum
 dender á 5. 140.

5. Óflekkur mikilborgarréttar. Í samræmi við
 1. maig. 16. gr. stjórn. 1910 en færir: 5. th. 1. maig. 31. gr.
 einhund. Erfafist sunn almenning, meginlega heimatsdó-
 mardur, sethólmur, setha dómarar og einstaka dómarar
 sér. 2. maig. 30. gr., at færir skuli vera íslenskin

vikisborgarar. Þit sama gildir vikanlega um bestar-
nethandðomarr, sér. uppt. b. gr. l. 11. 1935. Svo og um
lítamerkjaldomarr : Reglugjárik, l. 35. 1914 55, og
um landsdómumarr, sem ein frekari kerfa er gerð um
at þær meggz ófari vera i þjónustu annars
vileis, l. 11. 1905 55, g). Högreignunjar av beauftrun-
anna sláðar og vera íslenskri vikisborgarar, þau
m. k. þær, enst vera enig „embatti sagður“, en hit
samur kennur og gjálpað til greina : Hleypinti
þa at kerfum se ófari kennum orðum gerð : l. 40. 1934
sér. og áber. h. gr. þau at kenn se gjálflæjörum
þeirrups nefndum meðum, en sér. b. mego. 7. gr. sér. h. th.
l. mego. b. gr. l. 81. 1936 sláðar þær vera íslenskri
vikisborgarar eða hafa jafnara rétt við þa. Þó at
þess se ófari alls-stótan akti 5 : l. kennur hev
þeirrups neftum regla b. gr. sbl. sér.
Heldomarr til greina, áber. 74. gr. stjórs. um
jafnvétti ðanskrar vikisborgarar við íslenskar
Heldomarr : prífarts- ^{dómum} fólgðar] eru embatti-
marr og þærfa þær at vera ísl. vikisborgarar,
en með dómum undan ; segðal-vétti sem tilheyrir ófari,
mára sunn embatti sagð frættinga se að ræða.
þær at sunn þa heldomarr, sem þær kerfa
en ófari gerð kennum orðum til og ófari eru
embatti-sunnum en heim ófari teknir gilda,
svo sem en sunn sjó- og varsherradomus-marr og

landamarka - og årvitens- og vettvanns målverket dømmer ender.

Le. Tvinnerbergstaskibygget: en elegant idéalt sett og
vistet vun fått: bølkinga i s. 138-139.

7. fekkjörðar skýrsla: Á þannanir meðallegin hérats-dómarrar skulu sér. b-th. 1. maí 31. gr. einbund. hafa lokit umbattisprófi: lögfræt: vit heiskóla Íslands og Þjóðargildin prófi: vit ótra heiskóla sem hevur óflekskennum löggunn. Sker. 1. gr. f. 31.1911 hafa sein sinni vett til umbatta hein á landi eftir at hækkiðum er teknim til starfa, en lokit hafa umbattispróf vit henni. Sker. 4. gr. f. 31.1911 hafa þó lögfræt-skanditum, sem lokit hafa umbattispróf: vit Skreymsars-heimskóla vett til umbatta, af sein hafa lokit þess prófi: innan þára eftir at legaskólinn tök til starfa, f. e. 1. okt. 1909. Sker. miðaldandi f. hafa því órin en sein, sem frá farsínum skólum eru meðflegrar, dregnar hérats-útlakrafatir ~~þessi~~ lokit vett til domara umbatta.

Ef öðrennir á at veita réttum þarf til þess
sæstök l. sér. 4088. 27. 1930, þar sem ókránum
valmálaðinn

mánni er veitinn náttúru til gengleðra. Löggrenn-
stjórar ~~þingmáls~~^{fjármáls} skulu vera „lögfredningar“
og þurfa sér at fullnægja framangreiðslu skil-
lyðs. ~~um~~^{Með} sáma er um formann löðumverkja dins
í löggrenni, sér. 5. apr. l. 35. 1914. ~~þessi~~^{þessi} er
einn af ötum domum með vartan ^{þessi} löggrennskataðar.

Dómarrar skv. 30. maig. einhund., hvert heldur
 um setudómarrar skv. ~~þó~~^{þó} sérstaka sérstaka dómarrar
 skv. 1. maig. en að vœta, skulu að þessu leytí:
 fullmægja stóra skilgreind og almenningin, vegf-
 legir hér að dómarrar. Setrir hér að dómarrar
 skulu og afvirkti fullmægja þær, en til hvæt
 borgða og af sérstaklega standur á mi-
 setja spánum, sem ekki hefur lokit umhættis-
 profi: löggur. Síðan munu mið fó setja
 ekki lægur en 3 mánuðar: sem 1. maig. 31.gr.
 einhund. Síðan inn þær skv., hvert sérstaklega
 standi á aða ekki, en dómarrar laða ráð þeim
 skv. 1. fl. 1. maig. 6.gr. bíði.
 Hest av öðru dómari eru stað, hefja lokit lega-
 profi með 1. einhundum. Þennan lögt vit hversu skila
 þarfinn lokilokit, kennur sama til greina
 og um hér að dómarrar, en 1. einhundur er
 krafist að auki. Frá þessu vitauðskilgreind-
 um einhundum. En fó mikil, þannið að fáin
 en 1. einhundum hefja fengið, mið veita dómarrar
 umhætti, af hestavéttum með honum,
 enda hafi: henni sýrt sérstaka hafi líka sem
 framtíðar: löggur et að lögfreti: störfum
 et öðru leytí. Þennan með 1. einhundum geta
 þannið óðrei að: skipti hestavéttar
 dómarrar með vettvangin með með fáin,

62
Læsir sem heimilt er at veita 1.-einkunnar hönnunum umhellt:st þvert afan: tilbögur dörunars. Þær er dörunum með meiri signið henni eiga at gera sín grun fyrir hvert ^{meðanum} hér um sijt þá seinstólen hafi leika, sem lerafist er, en deki, og ef vettarinn teher þá deki vera fyrir bandi, með henni deki unda með mannum eum, jafnvel spó dörunarannin of öðrum óstatum vilja fá henni i vettum. Þeirats dönumi er því at eins hafa sinn varadönumi: bestarétti, ef henni fullmægi læsir skilgreint: um einhunn at a sír. 3. nov. 5. apr. bok. 112-1935.
staka hafi leikur. ^{Bestaréttar málafletningsmaður}
og ^{hér um sinn} geyr þar á miði: spít varadönumi, spó at henni fullmægi deki þessum af skilgreindum at dönumi vettarins. Að risi en þess eining brofið ist um bestaréttar málafletningsmaður, en því hef: 1.-einkunn: lega prófi, en út af því með breytu, ef ~~með~~ hafnar at álit: lega deildar hækðubars, sijt seinstaka hafi leika sem fræðimáður: lögum en høg fræðistörfum at öðru leyti, sbo. 1. og 4. tl. 13. apr. bok. 112-1935.
Þer en fræði því lega deildin en ekki bestaréttar, sem sín ferið hefur, hvort hinn seinstólen hafi leikan sín fyrir höndum, og en ekki við, at álit þessara stofnana (alli at í saman). Hennum lega deildar eru líkning at 5 varadönumar lesi at

þeir hvarði hef- 1. einhunn við reiknablað hef-⁶³
leika, en þy lögfræt-próf verða þeir vitarlegar
at hefja. Þá landsdömi eiga sér: 6. sjálflögjörn-
ir meðum, og einn þeir allir lögfrætinum,
f. a. fyrsta at hefja lögfræt-próf skv. frum-
ansögðum, og sláum a.m. b. 1 þeim taka
pátt: döms uppsögn, 3., 11. og 14. gr. l. 11.
1905. At öðru lestu: er ekki kerfið reiknablað
fellið af landsdömsmönum. Þá synðel-
og prófestsdömi eru auk lögfrætinum
verknipði meðum og
lögfrætinum, f. a. meðum, sem hóldit hefja
embættispróf: getfræt:, og mið fyrir segja,
at allir dömandur fær eigi at hefja full-
meist ákvæðum felliðingsstykjurum. Þjó
og var hvern döms meðum sláluð skv. 101. gr.
einband. hefja reiknablaði að eiginum, ut-
sigð, vélstörfum, vörum, vatræggingum staf-
semi eða vefsínum viðskiptum, sinni grinn
hver eða flérum. Með dömandum: landsmálgj-
ðönum og árðan- og settvægsmáldum fyrfa
þær að móti: ekki at fullmeigja reiknablaðum
felliðingsstykjurum, skv. 9. og 16. gr. l. 41. 1919
en at sjálfræðin fyrfa þeir at kenna at
lesa og skrifa og gildri það næstu um allt
fornleidur, nem auga ^{þaðanum} sláðum
felliðum en gildi um ^{þaðanum} sláðum
8. til þessa hefja ekki venjum að gera, þrófum
um vefsínum. © Lögfrætlegjörn Reiknablaði

annars dömuna en bestarvithanddömuna. Á þessum
 um þá eru sín : A-th-b-gr-l. 11 h-1935. Skr. fyrir
 skul hefur bestarvithandmanni átun en henn
 en skiptum : stöfuna hefð verit 3 ár með ókemta
 kennari ; löggum við hóskólaum, bestarvithan-
 maleflutningsmatur, bestarvitharvitari, skrif-
 stofustjóri ; stjórnarvitiður, heitatsdömari,
 og en því flæst einungis aðt við nýskurmanum,
 bájanlögsta, lögnánum : Reykjanes og Lögreglu-
 stjóri ; Reykjanesrik, en ekki lögreglustjóri
 hauptiðunnar en aðra aukadömuna. Þá
 hefur þarf at hefð verit 5 ár fulltrúi : döms-
 maleváður meistur, lögnánum en bájanlögsta
 i Reykjanesrik, við samningun dömu og inskrifta,
 en fulltrúi lögreglustjórans : Reykjanesrik aðt
 rannsóknir opinberra male og samningur
 dömu : þeim, en eigt verulega afþurði-
 ; lögfrat : met frati meðan en að annan hóf.
 Frat eru gannig einungis líkin sítaskrefduð,
 sem ekki þurfa at hefð gengt lögfrat-legum
 störfum ákvæðum tíma, og en frat vertrigrar-
 veldið f.e. komumagn og ráðherra, sem ín
 því skei, hvort þeim afþurðin séu fyrir
 liðandur, sem krafðist en . Ekki en fers krafði,
 at matur hefð verit skiptum : stöfum þau,

verði en telfan
sem ~~verði~~ verði en telfan, hitt megin, at henni
hefjast fórum hinn tiltekena tíma. Engin
fyrirvaldi eru um þat at leggja megi sannan
stærftíma: hvernir einstakar af grónum fórum
sem telfan eru. Þeimilt verður fó at telja
þat um hvar gróinir, er sjárlengur stærfti-
tíma: fórum er meintugulegur, eða sem t.d.
annarsvegar um kennara: lögnur og hérvals-
dómarar, er hinsvegar um fulltrúa: dóms-
mála-tilgreindir og fulltrúa lögmánuðir.

Stærftíma fórra, sem misjafnvan tímar-
lengdir er krafist um, eða sem er t.d. um
kennara: lögnur og fulltrúa: dómsmála-
tilgreindir, sejnist ekki heimilt at
leggja sannan, enda vorum fó algeðlega
vanta vegar um þat, hvernig tíma lestrar
gróinir um sig skuldi meta: fóssum sann-
bandi. Myktalningin, a störfingur er kennari
þannig at um önnur störf verður at
álefta e contrario. Så, sem helga t.d.
verið 5 ár eða lengur fulltrúa: lögmánuðir
vit fyrir hinsvegar eða fulltrúi bæjar-
lögtans: Vestmannaeyjum, at fengist
i 3 ár eða lengur vit miðfletningsstörf
vit bæjarlögt: Reykjavík, fulltrúi
os ekki meint örnum löggjum

X

deki standskilgjöldina, fyrir gildum því deki
 ótt: til bestaréttarðómari meina henni hef;
 sýnt verulega gildurbund: lögfræti. Þessi
 kerfa um veynslu i lögfræti: legum afnum
 gildir og um hératsdómarna sem varadómar
 i bestarétti, skr. 3. maig. 5. ár. bnd. 111. 1935, en
 hevðurinn var bestaréttarvalða flutningsmeum
 né kennara lagadeildar. Hératsdómarna mið
 því deki setja til með fyrðar einstakles mals:
 bestarétti meina henni einnig at þessu hefti
 fulltrekið skilyktum til at vera skiptum
 dómarni, fó at því at hringum, at hevur kennur
 til álit dómusmála ríðherra eins um löpt,
 hvort henni hef: fó gildurbund: sem standum
 megin og þarf ríðherra deki hev at fá
 störfestningar kennings á álit: sínum, eins og
 þeigan um skiptum en at veta. Þetta er fó al-
 ært formartit: ein afriðaburila.

Næt einhvern. av ein miklu meiri höggilt, at myg-
 ut, at vísu vegari, vegstökurbund: eru lög-
 frædi um almennum, vegulega hératsdómarna
 og gilda um bestaréttarðómara. Kétt en at
 gita þess strax, at þessi megin vegurin skil-
 bund: taka deki til setra almennum hérats-
 dómarna, né setu hératsdómarna né sei at hra

X

Þórrarvaður. 2. maí. 30. ár., óður. 2. maí. 31.
 og einhvernd. Þat, sem hevðist er af alminnum
 meðalbeyrin hevatsdórrara at færur leyst:
 en því betta? At hevur hafi: 3 ár samtals
 verit skrifstofustjóri, fulltrúi: atjörnun-
 vitið, og á þat var: við fulltrúinum og
 skrifstofustjórinum, éta fulltrúi: hevats-
 dórrara, þau á meðal högvefustjórinum:
 Reykjavík, högvefustjóri, og en þau, að
 við högvefustjóra kemptrum Anna, fari at
 högvefustjórinum: Reykjavík er þær settar
 á bekk met hinum dómum, vegulega
 hevatsdórrum, éta bevarstjóri, sp. á m.
 sjálfsækt borgarstjóri: Reykjavík, borgar-
 stjóri, sendiherra éta fulltrúi: sendiherra,
 og en þau met austuríat mið fyrst og framt
 að við sendisem 'Íslands': Haugmann-
 höf, en sýnist einnig meðan Danmörk fer met
 utanrikisnið 'Íslands', mi til þeirra, en
 : sendisemum Danar eru, heimliris fyrir
 tilhöfum: Íslensku stjórnarinnar, verit kon-
 ani: löggum við hísólaum, gerast miðflutu-
 ningsstörfum at staðaðri, og skiftir fari hög-
 gilding að miðflutningsmáni deki miki,
 éta verit settar hevatsdórrar, éta gerast

X

18
ópinheim starf; sem lega eru lagfret: pröf þarf til. Þessi mið saman starfstina: hvernig er stofni af starfsagrunnum fersum. Setning: fyrirvaraðar stöður þannar at sama heildi og skiptun i þeim. Tahnin: 7. th. en ekki tahnandi þan 4/11 '36
[Einn ein almenning með læstath] Dæmi þurhileira starfa
vindalent
av tollatjörnum: hengjavík, og borgarritkarium
fæstgið hæðsaga. fæstgið hæðsaga. fæstgið hæðsaga.
: hengjavík, En eru ymos vefatílli. Þa, sem
agnir fomundinn, lista með jöðnum: hengjavík,
fæstgið hæðsaga. fæstgið hæðsaga. fæstgið hæðsaga.
sem legaþarf þarf til. En vafasamt er,
hvort starfum er eðo um farsmíkili, at
hann hefi hevji þjóringi, fari at fátt fari sið ekki
verum orðum tekit fram, teknit um athrunum at
vera sín, at verulegur blit: af starfssorðum
farsmáins hefji farið til lögfret: legra starfa,
fari at annars fari ekki mið veypile, sem eftir
en verið at salgjast. Svo þat munci og vart anlega
komna til grunna um kennara: löggum við hér-
sökum, þar getum námað verið að við
kennaraum: hinkjum við: : Guð fræt: deild,
sem fulltrægir starfði sinni með 1,5 tónna á viku
þritja hvert ar. Annars getur og leikit væfi: i
fari, hvort um ópinheim starfa er at velta.
Þess signist ekki velta hrafist, at starfum sé atfer-
ðum með löggum eða regulfert, af þingvallaleyfi safn Reykjavíkur

Starfurðitandinn er níkít, eða vikisafnmanir, sem sem t.d. Landsbanki, Þingarárbanki, ^{Landsbanki} Hengiarsafn vikisins, ^ÞUtværð osfyr., eða löjtnants-, rislur- og sveitarfélög, og þat er veitt og vitanlegt skilykt: fyrir því að fá starfum, að matan hefði lögfreti: eða hagfréttipróf. Þess vegna munudin t.d. fær meiri, sem veint er ráðunir: landsbankann til að

"Gairðugan stóð ekki viður að högfreti: störfum, og um aðkiti þróf þó að matan geyni (stóð) spánu einstaklingar" er fyrande fyrir ráðunirnar þeirra, folla sem lögfretipróf þarf til eins og anna meiri hæðar verðslum félög leifa miðan. Enn vinnit getur, að þessar stórfu hylgi miðblitunum og henni sé megi til að örverga þennan rétt, með henni meðan verður.

Þessum undantekningum frá ákvæðum 7. bl. um að hafa aðkit fessum störfum hinn tiltekin tíma má aga um meiri, en seintakarnar ætlaðir hafa aðkit sín fyrir ritstörf um lögfreti: leyfi, og en þat fái ekspresi- veldið, f.g.e. konungsar og ráðherra, sem eru "leyfi" innstundum (þótt) aiga um, hvort eru séða teknir.

Útki hér af um megrunar: störfum ar ekki aðkit til annara dómenda en hæðaréttindum og reglugerðum. ^{@Borgarskjalasíðan} ^{þó} Þó meðalvirkur

9. Um bestarétt en gerð en brofa: 4-th. f. pag.
 b. gr. lund. 112. 1935, at skyldin munu súa megin at
 fengstaki súa miðja súa hín, býrforðri og býr-
 bann, fóturforðri og fóturbann, súa skyldin
 at öðrum súa megin at fengsta súa öðrum
 til hítar, megi ekki ræntumis eiga dómara-
 seti: bestarétt. Persi brofa er gerð til þess,
 at dómumunum sé ekki of hatt vit áhrifum bannum
 frá öðrum og til þess at sjónarmið vethinni
 verði ekki of einhakt. At aðauð person bann
 ekki situr til greina um ^{atgrei} þa býldeipata
 dómstóla en bestarétt, fari at: bestarétt:
 munu minnið at jafnast vera froskendur
 dómavarannir og þær, en ekki með at að aðauð
 person verði sict á, og en þær liðst, at
 þó at þvífom sé ekki bannum andum gerð
 um aðra dómstóla líktum hinum at gildi
 um þa verða meðlegum, af hitt aðgerðar
 en ekki heimilis teknit fram.

III. Skv. 33. af ^{1. með.} grettum dómumálaráð -
 banna löggilt beiðsdómumunum, og en þær með ein-
 megin at vit hins almennum meðlegrum beiða-
 dómara, fulltrúna. Persin fulltrúna ferfa at vera
 klárs a.m.b., og mega fannig vera kynni en dóm-
 um, þær eiga at vera með andlega og líkamlega.

X

burðarinn, at þeir geti gerist stöðumni, vera hógt
váta og hafa fannst: fjárr eins, hafa óflekkat
mennið, hafa slenskun mikilvægaravitt og
hafa teknið embættisþrófi: lögfræti: við hárklá
Íslands eða jafngildur þrófi: við aðra hárklá
ska. Íslenskum lögum, allt eftir því, sem
þetta hefur verið meira slægt heit at framreiða.
Frá lögfræti: þrófsskilyrðinum með spá til þá að
bærðast að atili hefur a.m.b. tvö inngang
at staðaldori skrifvarastörfum: sláningstofn
heivins dómara. Þess vegar er þess alls ekki
kröflist, at fulltrúi hefur meina megrunar:
lögfræti: efnum, hvo sem mi en ært um
heivins dómara, og fullkomlega er heimilt
at fulltrúi sé ~~sí~~ slægður í að tengdu dómara
þeir, en heimur á að viðum legni.

Höggjiltur fulltrúi: aðskil, s.k. megr. 33.

go. virkni, grossalant eða notari alagða,
sem at vísar verða ^{met völur} teknar til dómarsat-
hafnar, framkvæmt á úþreygt heit dómara
þessar dómarsat hafnar 1. Uppstyrftan gerðir:
sambandi við uppskrift búa, 2. Förgatagerd-
ir, 3. Upphöftsgerðir. Ef fulltrúi: hefur
fengið höggildingar ein þess at hafa lögfræti-
þrófi, mið heimur ekki framkvæma ^{á voru} fáeinu

Th ^{en person}
dómsatlaðningur, en ef hennar hefur lögfarið: þróf
mið henni og bæt a upp íslænt: : samþaði
mið að henni nefðan dómsatlaðning ^{þor. 3. maí. 33. gr.} Heimilein til fers
sigrumst felast: hinni almennun löggildingar full-
tríars, sors at þessa jinslænt: mið henni bæta
ef henni fulltríar ^{þróf heitir því} jinslænt
upp: þó at engin ^{þer} stök löggildingar hef: verið
verið: fari skipi

Eftir 4. maí. 33. gr. en dómsmála við hennar
almennun heimilt at löggilda ^{fulltríar}, hinni at dömanar
til at framkvæma alls- hennar dómsatlaðningi
: þarf fóllum hinni at dömanar ða vegna almennis
og a henni á þegar. Til sós vitskaran atargs-
heimildan þarf fulltríi þannig að vegn rei-
stakar löggildingar, sær at vísu mið að:
samþaði mið hinni almennun löggildingar, en
verið ur að ^{at} vera einstaklega fram teknin.
Síða vitskaran löggildingar blýtur at vera
þeimilt at veita öðrum en þenni, en lögfari-
þróf hef.

6/11 '36

X

Hóður en : 5 maí. 33. gr. ^{gr.} verið er: fari regjia-
rila, sær miðast mið það, at mikilokast mið telja
at höggvunum þannist uppi at segja sjálfrum
^{mena notkunum blata} öllum þessu dómstörfum, sær meðin henni
hegga. Sígnist fari, sær eðliklegast hef: verið,
at fleiri en einn sjálftat er hinni at dömanar

æða högnum hefðu verit: Reykjavík, en öðr.
 umhverfum áður að skifta störfum á miðst
 þeimra ásamt spannadarástórum umhverf
 valdist því, að frá þessum, sem upphaflegar
 var vildlegt, var hófist, og önnur skiptum
 hófis uppt. Það hafi ein, að dómarsmálaráðherrn
 gettu met veglagardóttur ákvæði, að fulltrúan
 högnum, eina æða fléiri, hafi met hónd-
 um, undir afhildi högnum, hverskær
 að dómarsatlafrin, og skal i veglagardóttur
 semur eins (haustið 1936) hafa ekki verit
 sett ^á annar, náanu ákvæði um það starfskrift-
 viðar. Þoo vindist, sem þær fulltrúan,
 sem hér er um að veða, spurni: að fái lög-
 gildunagaðar. 4. maig. 33. gr., og að spain
 viðinni að hugnagl högnum, ^{ans og dlo. þjónustugur}, ^á den. Það, að henn
 sigr að hafa afhildit með þeim, miti: að þei
 að droga inn þeim í að hugnagl, sem dómari
 ófært sem ^{þjónustugur} undir ^{þa} að hingfjá ^{þjónustugur} að hugnagl
 hér á fulltrúna semum. ^{þa} fyrir ^{þessi} ^{þa}

~~Eft. v. minn þó
Kerjus
en þó kerfum um.~~

X
 gottars) veglagardótturinn setti þri einum
 sín, að fari verður alegið fötur, að fulltrúi
 æða fulltrúan fari að stóraldi með til-
 tekuna málaflokka og sín skiftun aðkvæði.
 En þrátt fyrir líka veglagardótturinn dómars
 gumi lega ^{framburana} ^{og líka} ^{þa} heimilt að ^{þa} verði hér fari störf,

sem heimur á hvernigum tíma milli taka undin.

'A þær blíðir semt at verða ein takm. sem hversu fulltrivs
sig - sem atvær at ef málhlutningar, þarfur verið minnlese
blíðin fulltrivin at líka fláttarar spers, ef heimur þærin
fulltrivin má einnig frambæðina þau verk, þarfur heym.
blíðun gagn.

sem heimur en löggiltur til, og ef heimur fer þau
ut fyrir, þá er það markalegga alveg eins og ef
annan löggiltur meðan frambæðin dómarratörf.

Það eru einnig hinnið óhannar regnleger
heimatdómarrar, sem sær. framm sögn lafða deunt: þau
heimild til að leita fulltrivna sporsar hvernars dins -
athafnir fyrir sig. Hinniðin blíður þó og að vi
til setra dómarrar, en getur ekki vist til setnu.
dómarrar vi til einstakra dómarrar sær. l. megr. 30.
gr. umkant. Til hestavíthver var heim alls-deki,
og heldur deki til venisbunar seinðomstöla
mennta að sva miklu lengi, sem heimatdómari a
stórn sinni sær. setti: þeim.

321.

B. Skilavöt: til meðfjöldan einstakra mila. 3143.

I. [S:ðböt]. Um þetta efnir eru mið settar reglan
sem tengt og frent eigin rit að heimatdómarrar
3b. og 37. gr. umkant, og 7. og 8. gr. l. 11h. 1935 um hestavíthverdómarrar
Eru þær að meginefni samhljóða, þó að a
reglani: einstökum atvísunum. Þær reglan, sem
bútan
þessum löggiltum koma fram, bljóða og
að gilda fyrir óhannar dómarrar en þa, sem þær
erum heimhittar settu unni, enda þótt þær sé ekki

X

berum orðum teknar frá mynd vegna þess, at
 heftarvættar dömarar og ^{þá meðal} heftarvættar dömarar eru
 einnig dömarar, sem sást eru líklegir til at
 hafa spær ástæðan, sem i þessum lagabóðum
 eru taldar, hafa áhrif á sig, og hafi kljótu
 ótrúin dömarar eina þá frekari at vísýra sér:
 en þeir. Auk þess kerunum fari til, at:
 36. sv. einbund. er einungis talður um „dömar“
 og ógær fari orð mitanlegar til allra þeirra,
 sem með dömrstörf fara, eftir aðri leggum,
 i einbundum: heitad: , og með: þess vegna
 e.t.v. segja, at þeirra varir fengir berum
 meðtum sett á heitad: um fari allra. Spær vilt eru
 þeir þess at gata, at samþengjat sigrir, at
 einbundur eina hefti in fyrir augum hinum al-
 mennum heftarvættar dömarar.

bl. 36. byrjar hér

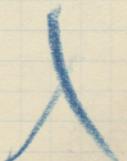
327.

Áhrif dömarar.

D. 112 - 114

X II Skatlabótbóðarnefni gegn dömarar eru heftar
 borað að: aðra nethi um leið og aðalmeit-
 inn en áhrifjæt til aðri nethar, eða sjálft
 ein þess at aðalmeitinn sé áhrifjæt, svo sem
 einbundur unundi verða, ef atili út af fyrir
 sig varir áhrifar með miðurstöðin dömarar,
 en teldi henni t.d. hafa skattat sig með of-

miðbláinn drott: à dömu uppriða. Þegar skatuhötun
 er á at koma fram með þessum hótt: ferk
 atjöt at drepja dömuva til greiðar skatuhóttar, og
 en það jáfn með aðgreindum hevur sem bæðan eru
 köft uppi: sambandi við aðalnálmilist eða sjálfl-
 stétt (það er aðra velli), um það: um hevur
 frests skildi hæðin það: at bæver uppi fyrir
 aðra plöntuhóttum aðgreindum 1. maig. 33. a. k. 11h. 1935,
 a. m. 6. Þegar hér var köft uppi: sambandi
 við aðfugjum aðalnáls, og ^(e. f. v. tennilega) einnig fyrir
 hér er henni sjálflstétt frá, það at 33. a.
 tali at vísar einnigars um það tilfelli „þegar
 miði er aðfugjat.“ Í þessum sambandi er fær
 at gata, at 1. maig. 33. a. telur um 6. minuti
 frest þánn, en: 26. a. k. 10. segir, en einnig
 hefur 26. a. k. 10. verið afnumin með 104.
 a. vínkuml., og en hér er almenning aðfugjuna-
 frestur einn óskar: um 3 minuti: 197. a.
 1. maig. vínkuml. 33. a. k. 1935 eymist því
 verða at skilyja með klítigjör af þessum breyt-
 um, at aðfugjum er leif: megi ein aldrrei-
 nista fólkur en aður, ef hér regulegji
 aðfugjum frestur en líðum, þarf vel spott
 henni gamli & manna aðfugjum frestur en
 en teknar mikinn inn.

Það er meginvegur, at skatabótbóraða
 vantaði en þau sátt fyrir aðra rétti á
 annan leður frágrændum hætt. Í hérath
 vantaði dómari en umagis söttum til gríðar
 í skatabóta vegna dómaraverðs¹⁾; samkvæmt
 mið opinberum málum mik af því²⁾ að eftir að
 velji dómara hefur verið hætt um upp afri
 honum; opinberum málum fyrir afhent í
 dómarsvartafé; fyrir málum, 2. maig. 54. gr.
 einbund. Ástæðan til farsora tekmarka-
 rara á heimildum til að vera kerfum
 undir hérath dómara en sín, at það fyrir
 ósonarbatist svitningum dómarsvartar, at
 hiltsettur dómari dani um skatabóta-
 skyldur hefur sít af dómarsvartafunn. En þessi
 ástæða en ekki teknin vera fyrir handi, af að
 miðum hefur verið að svitningum dómara,
 at á bænum valdum hefur hefist laender gegn
 og ekki en bæjar sveitar eykendilum; vegnum
 honum; Það dómari hefur verið eykendur;
 vegnum; fyrir sem jafnframt hefur ekki
 verið höft uppi skatabótbóraða, en óheimilt
 at höfða skatabótarmál gegn honum;
 hérath.

Hefnið er vantað um dómari fyrir með
 höfðum opinberum málum aðrir almannum reglum,